

prima instanță: I. Țurcan
instanța de apel: S. Arnaut, D. Manole, Gh. Crețu
instanța de recurs: S. Novac, G. Stratulat, S. Moldovan

dosarul nr. 2rh-89/17

Î N C H E I E R E

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Galina Stratulat
Sveatoslav Moldovan
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire depusă de către Mitrofan Valeriu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mitrofan Valeriu
împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău cu privire anularea ordinului de
concediere și restabilirea la lucru,
împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2010, prin care
recursul declarat de către Mitrofan Valeriu, a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La 14 noiembrie 2008, Mitrofan Valeriu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău cu privire anularea ordinului de
concediere și restabilirea la lucru.

În motivarea acțiunii reclamantului, Valeriu Mitrofan a indicat că fiind în funcția
de profesor al Colegiului de Construcții din Chișinău, pârâtul, din propria inițiativă
prin ordinul nr. 145/1 din 29 noiembrie 2006 a suspendat contractul individual de
muncă, începând cu 21 noiembrie 2006 până la devenirea definitivă a hotărârii
judecătorești. Temei de suspendare a contractului a servit sentința Judecătoriei Centru
mun. Chișinău din 20 noiembrie 2006, conform căreia Valeriu Mitrofan a fost
condamnat la 3 ani privațiune de libertate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2007 a fost admis apelul,
casată parțial sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2006 cu
emiterea unei noi hotărâri prin care Valeriu Mitrofan a fost recunoscut vinovat în
comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa
penală de 8 luni privațiune de libertate în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de
dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani.

La fel, indică că pârâtul din inițiativa directorului și în temeiul deciziei
definitive a instanței de apel la 09 februarie 2007 a emis ordinul nr. 25-p prin care
contractul individual de muncă a încetat. Ordinul angajatorului nu i-a fost adus la
cunoștință sub semnătură.

Consideră reclamantul că acest ordin este ilegal, deoarece prin decizia Curții Supreme de Justiție la 28 iunie 2007 a fost admis recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2007, casată decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care el a fost condamnat în baza art. 329 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a executa o anumită activitate și conform art. 88 alin.(5) Cod penal a fost eliberat complet de executarea pedepsei.

Cere, reclamantul Valeriu Mitrofan anularea ordinului de concediere nr. 25-p din 09 februarie 2007 și restabilirea la locul de muncă în funcția de profesor de istorie la Colegiul de Construcții din Chișinău.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2008 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2010 hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 18 august 2010 Mitrofan Valeriu a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2010 recursul declarat de Mitrofan Valeriu a fost declarat inadmisibil.

La 27 ianuarie 2017, Mitrofan Valeriu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2010, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a deciziei instanței de recurs a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu rejudecarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Consideră că decizia instanței de recurs urmează a fi retractată în temeiul art. 449 lit. e) CPC, potrivit căruia revizuirea se declară în cazul în care s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

În acest sens invocă că, temei pentru revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2010, este decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 dosar nr. 1a-1109/16.

Sușține că prin decizia menționată Mitrofan Valeriu Ion în temeiul art. 190 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire întemeiată și care urmează a fi admisă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC al RM cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicând-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b) și alin.(6) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii. În cazul în care o hotărâre examinată anterior în apel și în recurs a fost supusă revizuirii, pricina se trimite, după admiterea cererii de revizuire, la rejudecare în apel, în recurs sau în primă instanță, după caz.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată. Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat. Or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

La caz, se constată că revizuentul, ca temei de revizuire a invocat faptul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 dosar nr. 1a-1109/16, Mitrofan Valeriu Ion în temeiul art. 190 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Așa fiind, revizuentul a menționat că sentința Judecătoreiei Grigoriopol din 20 noiembrie 2006 prin care a fost condamnat a fost anulată, iar el în temeiul art. 190 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal a fost achitat din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

În drept, revizuentul a invocat dispozițiile art. 449 lit. e) CPC, iar cu titlu de probă în susținerea cererii de revizuire a prezentat copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 dosar nr. 1a-1109/16.

Astfel, potrivit art. 449 lit. e) CPC, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

Deci, din materialele pricinii rezultă că, la 14 noiembrie 2008, Mitrofan Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău cu privire anularea ordinului de concediere nr. 25-p din 09 februarie 2007 și restabilirea la lucru.

Temei de suspendare a contractului a servit sentința Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2006, conform căreia a fost condamnat la 3 ani privațiune de libertate.

Astfel, la 29 noiembrie 2006 a fost emis ordinul nr. 145/1-p, prin care a fost suspendat contractul individual de muncă, începând cu 21 noiembrie 2006 până la devenirea definitivă a sentinței Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2006, conform căreia a fost condamnat la 3 ani privațiune de libertate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2007 a fost admis apelul, casată parțial sentința Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 20 noiembrie 2006 cu emiterea unei noi hotărâri prin care Valeriu Mitrofan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa penală de 8 luni privațiune de libertate în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani.

În acest context, în temeiul deciziei definitive a instanței de apel la 09 februarie 2007 a fost emis ordinul nr. 25-p prin care contractul individual de muncă a încetat.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2008 a fost respinsă acțiunea înaintată de Mitrofan Valeriu împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău cu privire anularea ordinului de concediere nr. 25-p din 09 februarie 2007 și restabilirea la lucru.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2010 a fost respins apelul declarat de Mitrofan Valeriu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 18 august 2010 Mitrofan Valeriu a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Este cert și faptul că, ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2010 recursul declarat de Mitrofan Valeriu a fost declarat inadmisibil.

Aici este important de menționat și faptul că, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 (nr. 1a-1109/16), a fost admis apelul avocatului Bodrug Alexandru în numele și interesele inculpatului Mitrofan Valeriu declarat împotriva sentinței Judecătorei Grigoriopol, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2006, sentința Judecătorei Grigoriopol din 20 noiembrie 2006 prin care a fost condamnat a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre prin care, Mitrofan Valeriu Ion în temeiul art. 190 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În circumstanțele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, motivele aduse în susținerea cererii de revizuire se încadrează în cele stabilite la art. 449 lit. e) CPC, or, actul de dispoziție în cauză este irevocabil și a stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii, regăsindu-se în motivarea acesteia și a fost luat în considerare de instanța de judecată în temeiul art.123 CPC.

Sub acest aspect, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, constată că circumstanțele invocate de revizuent, cât și probele prezentate ca temei de revizuire, corespund temeiului prevăzut la art. 449 lit. e) CPC, influențează esențial soluția dată de instanța de recurs prin decizia din 28 octombrie 2010 și instituie imperativ necesitatea redeschiderii examinării cauzei civile, întru neadmiterea încălcării flagrante a normelor constituționale sau cauzarea de daune materiale revizuentului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție mai reține și faptul că, unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului, este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că procedura de revizuire nu trebuie folosită de către instanțele naționale într-o manieră incompatibilă cu principiul securității juridice (cauza „Sfinx-Impex” SA c. Moldovei, nr. 28439/05 din 25 septembrie 2012).

Însă, potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele judecătorești naționale sunt în drept de a admite derogări din principiile și garanțiile stabilite prin normele Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, inclusiv și din principiul securității raporturilor juridice, când aceasta este necesar într-o societate democratică, pentru garantarea și respectarea intereselor ce prevalează interesele reclamantului, în special, în caz în care aceasta cer interesele justiției.

Potrivit opiniei Curții Europene a Drepturilor Omului, expuse în hotărârea pronunțată pe cauza Nikitin versus Rusia, redeschiderea procedurii în baza unor fapte noi nu constituie o încălcare a drepturilor fundamentale prevăzute de art. 4 Protocolul

7 al Convenției. În asemenea cazuri, când hotărîrea irevocabilă respectivă a dus la unele consecințe negative serioase, care nu pot fi rectificate de cît prin reexaminarea sau redeschiderea cauzei, iar violarea constatată este cauzată de erori sau deficiențe de o asemenea gravitate încît apare un dubiu serios în privința rezultatului procedurilor contestate, excluderea posibilității de revizuire a hotărîrii, pentru motive formale, poate să ducă la încălcarea principiului echității și legalității hotărîrii judecătorești, fiind lezată și încrederea publicului în autoritatea judecătorească.

Iar admiterea cererii de revizuire în cauză, reieșind din sensul art. 3, 6 și paragraful 2 al art. 4 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, nu constituie încălcarea în privința intimatului a principiului securității raporturilor juridice, ci reprezintă o măsură necesară și admisibilă într-o societate democratică pentru apărarea unui interes public și a echității justiției. Redeschiderea procesului în pricina dată rezultă din necesitatea înlăturării unor consecințe negative serioase, generate în urma încălcării flagrante a normelor constituționale, care au lezat interese publice și care nu pot fi rectificate decât prin reexaminarea cauzei.

În asemenea împrejurări și întru evitarea admiterii unei încălcări a dispozițiilor statuate la art. 6 § 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire, de a casa decizia instanței de recurs și decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2010 și de a remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se admite cererea de revizuire depusă de către Mitrofan Valeriu.

Se casează decizia Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2010 și decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2010 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mitrofan Valeriu împotriva Colegiului de Construcții din Chișinău cu privire anularea ordinului de concediere și restabilirea la lucru și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecători

/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/

Galina Stratulat
Sveatoslav Moldovan
Dumitru Mardari

Copia corespunde originalului

Galina Stratulat